

faa godt som alle de Kunstnere, der kunde blive Spørgsmaal om Understøttelse til, ikke ved Gaver, ikke ved Gratialer, men derved, at man affjober dem deres Bærker, at de alle ville foretrække den angivne Fremgangsmaade paa maassée 2, 3 eller 4 nær, at endvidere Spørgsmaalet ikke er uden ved Enkelte og i ringe Grad om at lægge Balget deres i egne Hænder; de have følt sig høist allarmerede ved den Bestemmelse, som findes i Budgettet, og som er bleven yderligere ja endog skarpere udtalt endnu her paa Stedet, især af den ærede Ordfører.

Det er ingenlunde ved en Forglemmelse eller af Uagtksomhed at der i disse Endringsforslag, det ene efter det andet, er udtrykkelig sat: „paa den aarlige Kunst-Udstilling“; thi netop naar man vil fremhjalpe Kunsten ved disse Penge, saa er det af Bigtighed, at det er paa den aarlige Kunstudstilling. Det er nemlig af Bigtighed for Kunstens Fremme og Opmuntring, at den aarlige Udstilling bliver saa rig og omfattende en Udstilling som muligt, og dertil virker det i høi Grad, at man veed, at de 3000 Rbb. skulle anvendes til Indkjøb udelukkende af de Malerier, som der komme. Den ærede Cultusminister har meent, at det netop var særdeles ønskeligt og principrigtigt, at man søgte den Kunstforstandighed, til hvilken man maatte tyede ved Udvalget af Malerier, hos Ikkkunstnere. Det er vistnok meget sandt, men jeg tør tillade mig at mene, at hos os, som allevegne, vil det høre til de største Undtagelser, at man hos Ikkkunstnere kan finde en saa stor Kunstforstand, at den kan sættes i Lighed med den, som findes hos de meest udmærkede Kunstnere.

Den ærede Ordfører yttrede en Deel, som jeg Forstningen ei rigtigt vidste, hvorledes jeg skulde opfatte, men som jeg alligevel hørte med stor Interesse om Gensidighed i Bestyrelsen af saadanne Samlinger, og han holdt ligestrem en Lovtale over Gensidigheden. Jeg skal ikke opholde Thinget med, hvad der kan siges mod Gensidighed i Bestyrelsen og Indkjøbet af de enkelte Stykker til Naturaliamlinger, spøndt der vistnok kunde være rigeligt Stof dertil. Men jeg vil tillade mig, at gøre opmærksom paa, at der i saa Henseende er den største

Forfjel netop paa en Naturhistorisk og en Kunstsamling. Naturen leverer Alting i en fuldkommen Tilstand; en Hvalfsk er fuldkommen, og en Flue er fuldkommen, men Kunsten leverer langifra ikke blot udmærkede Sager; og naar man har stor Gensidighed i denne Retning saa kan det blive Unatur, man søger i Kunsten. Jeg skal derfor tillade mig at supplere den givne Parallel med en anden Bemærkning: det kunde let blive som om en Forstander for en Naturaliamling havde den mærkelige Smag, at han holdt meest af defecte Exemplarer; jeg tvivler paa, at Naturaliamlingen vilde vinde Stort derved. Det kan være meget sandt, at det fra en Samlings Side, især rigtignok fra en Naturaliamlings Side kan være lidet ønskeligt, at Andre end Forstanderne skulde bestride Indkjøbet. Men enhver Samling kan være vel tjent med aarlig at faae til Gave udenfra en Række værdifulde Numere til et Pengebeløb af flere Tusinde Rbb. og jeg tvivler meget paa, at nogen Malerisamling skulde finde sig fristet til at beklage sig derover. Altsaa, naar vi ikke lægge Pointet paa Indkjøb til Samlingen, men derimod paa Kunstens Fremme, saa finder jeg, at Malerisamlingen maa være fuldkommen tjent og overmaade tilfreds dermed. Og lægger man Mærke til, at Spørgsmaalet er herom at lægge Udvalget i de Mænds Hænder, som man i Regelen maa antage bedst vilde forstaae at gjøre Indkjøb, og som man maa forudsætte meget nøie vilde være bevandrede i offentlige Kunstiamlinger, saa at de kunde tage tilbørligt Hensyn til disses Lær, saa skulde jeg virkelig troe, at Malerigalleriet ogsaa vilde være særdeles vel tjent med den foreslaaede Maade at ordne det Hele paa. Jeg nægter ikke, at saaledes som det aldeles subsidiære Forslag er affattet, kommer der Noget ind i Loven, hvortil der i Regelen ikke findes Noget tilsvarende i Finantsloven. Det er nemlig Bestemmelsen om den Maade, hvorpaa det Administrative skal afgjøre, hvad der skal indkjøbes; men jeg kan ikke finde, at der kan være nogen Betænkelighed derved. Vistnok er det Cultusministeren, som under sit Ansvar skal gjøre Indkjøbet; men lad os dog i dette Tilfælde være enige om, at dette er blot en